

תת"ע 6477/12/17 - אוחיון דגנית אוחיון דגנית נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6477-12-17 מדינת ישראל נ' אוחיון דגנית
תיק חיצוני: 34210037353

מספר בקשה: 3

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	אוחיון דגנית אוחיון דגנית
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשמת.

הנאשמת זומנה למשפטה כדין ואין מחלוקת כי ידעה על מועד משפטה, כך גם ידע על מועד זה בא כוחה.

אין בנימוק הקשור לצירוף תיק כזה או אחר למשפט זה כדי להצדיק את אי התייצבות הנאשמת או ב"כ הנאשמת לדיון בעניינה.

כדי שנאשם יוכל להיעדר ממשפטו עליו לקבל מראש את הסכמת בית המשפט לכך, ואין חולק כי הסכמה כזו לא ניתנה לנאשמת מראש.

על עניינה חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה.

במקרה שבפני המבקשת לא העלתה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותה למשפט.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקשת אל מול חומרת העבירה שיוחסה לה, שכן המבקשת הייתה נעדרת רישיון נהיגה תקף ביום ביצוע העבירה ואין כל נפקות לעובדה כי במועד מאוחר יותר הסדירה את רישיון נהיגתה מול הרשויות.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

לפנים משורת הדין, ולמרות עיכוב הביצוע שניתן בתקופת הביניים, אני קובע כי הפסילה בפרשה זו תימנה מיום מתן גזר הדין כפי שנקבע על ידי במקור - מיום 6.6.19.

עיכוב הביצוע שניתן בטל בזאת.

עותק מהחלטה זו יועבר מיידית באמצעות פקס לב"כ המבקשת במקביל לשליחתה באמצעות הדואר.

ניתנה היום, י"ט אב תשע"ט, 20 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.